

ΑΧΑΪΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

1821- 200 χρόνια ελευθερίας - 2021

Η Αχαϊκή Ομοσπονδία υπό την αιγίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας εόρτασε την επέτειο των 200 ετών από την έναρξη της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας του 1821.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με ένα καλωσόρισμα και σύντομο χαιρετισμό από τον έμπειρο τελετάρχη της βραδιάς κ. Κώστα Κολοβό και στην συνέχεια παρουσίασε τους αντιπροσώπους των συλλόγων που απαρτίζουν την Αχαϊκή Ομοσπονδία.

Το επίσημο πρόγραμμα της εκδήλωσης άρχισε με τον Δρ. Βασίλειο Αδραχτά, αντιπρόσωπο του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου, ο οποίος μας εξιστόρησε με λίγα και μεστά λόγια την ιστορία και το ρόλο του Παλαιών Πατρών Γερμανού και του Καλλίνικου.

Η εκπαιδευτικός κ. Κατερίνα Βέτσικα μίλησε για τους πρωτεργάτες και οπλαρχηγούς της Αχαΐας ,τους ήρωες Φωτίλα, Ζα-

Το επίσημο πρόγραμμα της εκδήλωσης άρχισε με τον Δρ. Βασίλειο Αδραχτά, αντιπρόσωπο του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου

Ίμη και Πετιμεζά.

Ο δε κ. Παναγιώτης Μίχαλος για τους οπλαρχηγούς της περιοχής Χελμού Σολιώτη και Χαραλάμπη.

Επίσης προβλήθηκε δεκαπεντάλεπτο βίντεο της αναπαράστασης της ορκωμοσίας των αγωνιστών του 1821 στην Αγία Λαύρα, όπου σπκώθηκε το λάβαρο της Επανάστασης και άρχισε επίσημα ο ξεσπκωμός του γένους ενάντια στον Τούρκο κατακτητή. Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης έγιναν τα αποκαλυπτήρια πορτρέτου ζωγραφικής του Παλαιών Πατρών Γερμανού που φιλοτέχνησε η καλλιτέχνης Αγγελική Κωνσταντινοπούλου.

Η βραδιά συνεχίστηκε με χορούς υπό την συνοδεία μουσικής από τους Γιαννέλη και Κάρολο.

Οι Σύλλογοι που απαρτίζουν την Αχαϊκή Ομοσπονδία είναι:

Παναχαϊκή Φιλανθρωπική Ένωση <<Παλαιών Πατρών Γερμανός>>, Σύλλογος Καλαβρύτων ΝΝΟ «Αγία Λαύρα», Φιλανθρωπικός Σύλλογος «Χελμός»

Φιλανθρωπικός Σύλλογος «Αγία Βαρβάρα», Σύλλογος Διακοπτού «Ο Ηρακλής» και Σύλλογος Πλαταναίων «Ο Πλάτανος».

Η εκδήλωση έλαβε χώρα την Πέμπτη (Τοικνοπέμπτη) 4 Μαρτίου 2021 στο Παναρκάδιαν Κλαμπ στο Ashbury.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΡΑΚΗΣ: ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η σούπα

Εκείνη, σαν νύχτωσε ζέστανε την χθεσινή σούπα και αφού σχεδόν γέμισε το πιάτο του άνδρα της το έβαλε μπροστά του. Την κοίταξε με εκείνα τα γεμάτα καλοσύνη μάτια του και την ρώτησε:

-Εσύ δεν θα κάτσεις να φάμε;

-Άρχισε να τρως και εγώ έρχομαι.

Ήταν η συνηθισμένη απάντησή της αφού κάθε φορά η ίδια πάντα ήταν η ερώτησή του.

Δεν έβαζε κουταλιά στο στόμα του αν δεν καθόταν και εκείνη απέναντι του.

Σε λίγο έβαλε το δικό της πιάτο στο τραπέζι και κάθισε.

Τότε μόνο έσκυψε στο πιάτο του.

Τον παρατηρούσε καθώς φυσούσε δυνατά το κουτάλι με την σούπα πριν το βάλει στο στόμα του.

Στην δεύτερη κουταλιά γύρισε και την

«Δεν έβαζε κουταλιά στο στόμα του αν δεν καθόταν και εκείνη απέναντι του.»

Η σούπα, 1902, Πάμπλο Πικάσο

κοίταξε λέγοντας:

-Ωραία σούπα έκανες απόψε .

-Χθεσινή είναι η σούπα. Δεν θυμάσαι.

Δεν απάντησε και έσκυψε ξανά στο πιάτο του. Ντράπηκε, έπρεπε να το θυμόταν.

.....

Τον παρατηρούσε καθώς έτρωγε αμίλητος. Μετάνιωσε που βιάστηκε να του απαντήσει. Ήξερε πόσο την είχε ανάγκη τελευταία. Δεν ήταν πιά ο ίδιος όπως τότε. Για το κάθε τι έπρεπε να την ρωτήσει.

Δεν αντάλλαξαν κουβέντα μέχρι την ώρα που πήγαν για ύπνο.

Όταν ξάπλωσαν ένωσε το χέρι του να γυρεύει το δικό της.

-Θες κάτι; τον ρώτησε.

-Όχι. Ήθελα να σου πω «μια καληνύχτα». Δεν άντεξε και αμέσως έβαλε το χέρι στο στόμα της να κρύψει το αναφιλητό της.